

Jezus Drandzes

DZĪVE

Nr. 213 Janvāris/Februāris, 2024

„Mēs izgājām ārpus pilsētas pie upes, kur, kā mēs domājām, būtu lūgšanas vieta, un apsēdušies mēs runājām uz sanākušajām sievietēm. Klausījās arī kāda dievbijīga sieva, vārdā Lidija, purpura pārdevēja Tiatīras pilsētā; viņai Tas Kungs atvēra sirdi Pāvila vārdiem.” (Apd 16:13–14)

Vai atceries, kad un kā Dievs uzrunāja tevi? Katram kristietim ir ticības dzimšanas diena; to redzam arī pie Lidijas. Tik parasta tikšanās vieta un ikdienišķas sarunas, tomēr šoreiz tās bija citādas. Varēja just, ka runātājos ir liela mīlestība un katrs vārds īpaši aizskar sirdi. Lidijas dzīvē tas bija jauns sākums – ticības dzīves sākums.

Vai atceries, kurš pasludināja Dieva vārdu un liecināja par Kristu tev? Lielākais dārgums, ko drīkstam kādam uzdevināt, ir Evaņģēlijs – labā vēsts par Jēzu. Tā ir dāvana ar mūžības vērtību. Citas dāvanas savu vērtību reiz zaudēs un zudīs, bet Dieva vārds, kas nests Kristus pavēlē un mīlestībā, nezudīs.

Saņemot Dieva žēlastību, tā vienmēr maina sirdi. Jēzus, ienākot Caķeja namā, apliecina Dieva žēlastību: „Šodien šim namam pestīšana notikusi” (Lk 19:9). Tad drīkst dzimt ticība. Dieva žēlastība tūlīt izmaina Caķeja sirdi, un ticīga sirds dzīvo labos darbos. Tā nespēj citādi, kā

vien kalpot par godu Dievam un par svētību cilvēkiem.

Šo secību lieto arī Pāvils: vispirms Dieva žēlastība, tad ticības dāvana, un ticība dzīvo labos darbos. „Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā” (Ef 2:8). Šo pašu Dieva darbu redzam arī pie Lidijas. Evaņģēlija vārdam skanot, Lidija piedzīvoja Dieva žēlastību tā, ka viņa sirds tiek atdarīta un ticībā viņa var tverties pie Kristus un tapt kristīta. Tieši tad sākās ticības dzīve un Lidijas nams kļuva par vietu, kur pulcējās pirmā draudze Eiropā.

Ieklausies Pāvila sacītajā: „Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem” (Ef 2:10). Uz katru savu bērnu Dievs lūkojas kā uz meistardarbu. Tie ir stiprinājuma un cerības pilni vārdi. Dievs tevi redz kā vērtīgu un dārgu un dara par savu meistardarbu. Pirmie cilvēki bija Dieva meistardarbi, bet grēks viņus izpostīja. Lai atjaunotu gleznu, ir nepieciešams ilgs laiks un labs speciālists, kas mīlestībā kalpo. Trīsvienīgais Dievs

darbojas pie katra cilvēka. Viņš mīlestībā sūta labāko speciālistu, kurš prot un var mākslas darbu atjaunot. Tā Dievs lūkojas uz saviem bērniem, un mēs drīkstam būt Viņa darbs Kristū Jēzū.

Kad Jēzus atdeva savu dzīvību pie Golgātas krusta, tā nebija virspusīga vēsts: grēki ir piedoti – turpini dzīvot, kā vēlies. Nē, apustulis Pēteris iesaucas: „Ar Viņa brūcēm jūs esat dziedināti.” (1Pēt 2:24) Tas nozīmē, ka ar Pestītāja asinīm mēs esam mazgāti, tīrīti un šķīstīti no grēka un Svētā Gara spēkā mēs tiekam piecelti, atjaunoti un darīti līdzīgi Kungam. Kamēr Dievs pie sava meistardarba vēl strādā, tas var izskatīties nepilnīgs un nesaprotams. Tik daudz kas jāpieslīpē, šur tur kas jānoņem nost, bet Viņa mērķis ir skaidrs: viņš sagatavo savu draudzi „cienīgu, bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma, lai tā būtu svēta un bez vainas” (Ef 5:27).

Dievs vēlas, lai Viņa ļaudis kļūtu līdzīgi Jēzum Kristum.

Mācītājs Reinis Bikše

KO JĒZUS PAR TO TEIKTU?

Mīļais lasītāj!

Šajā gadā vēlamies uzdot jautājumu: „Ko darītu Jēzus, ja Viņš dzīvotu mūsdienās?” Iespējams, jau zini burtu salikumu WWJD – What Would Jesus Do? Latviešu valodā: „Ko darītu Jēzus?” Ticīgo dzīvē tas vienmēr ir bijis aktuāls jautājums: kāda ir Jēzus griba manā dzīvē?

Mūsu Kungs ir aicinājis mūs kalpot citiem, kā Viņš ir kalpojis mums. (Jņ 13) Apustulis Pāvils aicina korintiešus atdarināt viņu tāpat, kā viņš atdarina Kristu. (1 Kor 11:1) Apustulis Jānis saka: „Kas teicas paliekat Viņā, tam pienākas arī pašam tā dzīvot, kā Viņš ir dzīvojis,” – tā apliecinot, ka arī mums ir jādara tas, ko darīja Jēzus. (1Jņ 2:6)

Ir svarīgi ne vien jautāt, ko Jēzus būtu

darījis, bet arī saņemt to, ko Viņš mūsu labā ir paveicis. Mūsu pestīšana ir atkarīga nevis no tā, cik precīzi atdarināsim Jēzu, bet no ticības, ka Viņš izdarīja to, ko bija apsolījis, – nomira par mūsu grēkiem. Mūsu uzdevums ir Kungu iepazīt un būt kopā ar Viņu ik dienas. Tad nav tālu jāmeklē un jāvaicā, kā rīkoties, jo pazīstam Jēzu Kristu kā savu Kungu.

Jēzus Kristus ir dzīvs. Šodien Viņš ir tikpat dzīvs kā tolaik, kad dzīvoja starp cilvēkiem un staigāja pa Jeruzalemes ielām. Viņa vārdi aizvien ir patiesi: „Es esmu Pirmais un Pēdējais un Dzīvais. Es biju miris un, redzi, Es esmu dzīvs mūžu mūžam” (Atkl 1:17–18). Jēzus Kristus ir pie Tēva un lūdz par mums. Bet Jēzus ir ne tikai debesis – Viņš darbojas pasaulē ar savu Garu un, kad mēs nākam pie Viņa un uzņemam Viņu savā dzīvē, Viņš nāk dzīvot mūsos. Jēzus Kristus aizvien darbojas šajā pasaulē caur draudzi – savu miesu. Tā kā Kristus ir dzīvs,

Viņš var mūs izglābt. Jēzus dāvā cerību, sakot: „Es dzīvoju, un jums būs dzīvot.” (Jņ 14:19)

Ja Jēzus tagad staigātu pa Rīgas ielām, Viņš būtu pirmais, kurš atbalstītu tos, kas ir apspiesti un zaudējuši cerību. Ja Jēzus tagad būtu manā skolā, Viņš iestātos par taisnību, neaprunātu un apsēstos pie izstumto galdiņa. Ja Jēzus tagad būtu manā darbavietā, Viņš cītīgi strādātu un pilnveidotu zināšanas, bet vienlaikus atgādinātu, cik svarīgi ir dzīties pēc Dieva valstības un taisnības, jo tad visas lietas tiek piemestas.

Jēzus mums visiem parāda, ko nozīmē nedzīvot pēc tādas sabiedrības normām, kura ir aizmirsusi savu dvēseli. Saskaroties ar netaisnību, Viņš darīja taisnību samariešiem, romiešiem, grieķiniekiem. Jēzus vienmēr sniedzas uz leju, lai paceltu tos, kas zemu krituši.

Reinis Bikše

Kā radies Dievs?

„Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Tas bija iesākumā pie Dieva. Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir.” (Jņ 1:1–3) Šie pazīstamie vārdi no Jāņa evaņģēlija mums atklāj to, ka visa iesākumā Dievs ir bijis. Ar sava Vārda spēku Viņš radījis visu, kas ir. Ne tikai to, ko mēs skatām sev apkārt un katru dienu baudām. Arī visu neredzamo pasauli un spēkus Dievs ir radījis ar savu Vārdu. Tas ir tas, ko mēs par Dievu drīkstam zināt. Lai pasargātu mūsu ierobežoto cilvēka prātu, Tas Kungs mums atklājas iedalījumā „Viņš – Radītājs” un „cilvēks – Dieva radība”, kas radīta no neciliem zemes pīšļiem un tomēr pēc paša Dieva

līdzības. Cilvēks ir vienīgā radība, kam ļauts saukties par Dieva bērnu. Vienīgā radība, ko Dievs tā mīlēja, ka atdeva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai cilvēkus izglābtu.

Kad Mozus Dievam jautāja, ko teikt tautai, kad tā vaicās, kā sauc Dievu, kas viņu sūtījis, „Dievs sacīja uz Mozu: „ES ESMU, kas ES ESMU.” Viņš sacīja: „Tā tev jārunā ar Israēla bērniem: ES ESMU – tas mani sūtījis pie jums.”” (2Moz 3:14) „ES ESMU” jeb citā tulkojumā – „ESOŠAIS”. Tik daudz Dievs mums atklāj par savu izcelsmi. To mēs drīkstam zināt, un vairāk nav nepieciešams. Mūsu Dievs ir Tas, kurš vienmēr ir bijis, ir šobrīd un būs mūžīgi.

Vai Dievam ir patīkamas visu cilvēku lūgšanas?

Šajā pasaulē ir tikai divi stāvokļi, ku-ros cilvēks var atrasties. Vai nu viņš ir kopā ar Dievu un dzīvo pašā jēgā uz Viņu, vai arī viņa dzīvē noteicējs ir kāds cits. Vidusceļa nav. Te iederas jau dzirdētais teiciens, ka Dievam nav mazbērnu – ir tikai bērni. Tas ir katra cilvēka dzīvības un nāves jautājums:

„Kā bērns tu esi? Kam pieder tava dzīve? Kam tu kalpo un uz ko liec cerību grūtā brīdī?” Kā teicis Mārtiņš Luters: „Tas, pie kā tava sirds pieķeras un uz ko tu ļaujies, ir patiesībā tavš dievs.”

Dieva bērna statuss nes līdzi gan atbildību, gan privilēģiju. Dieva bērni drīkst vērsties pie Tēva ar savām vajadzībām. Pat vairāk – Viņa bērni drīkst formulēt savas lūgšanas Jēzus vārdā.

„Patiesi, patiesi Es jums saku: ja jūs Tēvam ko lūgsit, Viņš jums to dos Manā Vārdā. Līdz šim jūs neko neesat lūguši Manā Vārdā; lūdziet, tad jūs dabūsit, ka jūsu prieks būs pilnīgs.” (Jņ 16:23b–24)

Tie, kam ir bērni, sapratīs: jūs katru dienu varbūt dzirdat daudz dažādu lūgumu, bet tie, kas nāk no jūsu bērnu mutes, skan pavisam citādi nekā pārējie. Tiem ir paredzēta īpaša vieta jūsu prioritāšu sarakstā. Tāpat Dievs savus bērnus uzlūko ar lielām rūpēm un arvien ilgojas pēc sarunas ar viņiem – ne vien pēc kā-

diem lūgumiem, bet pēc sarunas. Tāpēc varam secināt, ka ne visi lūgumi un lūgšanas Dieva ausīs skan vienādi.

Te varam arī jautāt: kāds ir lūgšanas mērķis?

„Jūs lūdzat un nedabūjat, tāpēc ka ar ļaunām sirdīm lūdzat, lai to šķiestu savās kārībās.” (Jk 4:3)

Ne vienmēr mūsu domas sakrīt ar Dieva domām, ne vienmēr mūsu prāts ir Dieva prāts, tāpēc lūgto nesaņemam. Varbūt mēs esam simtprocentīgi pārliecināti, ka mums to vajag, tomēr Dievs saka: „Nē, tas nav domāts tev. Tas nāks tev tikai par sliktu.” Un tad paiet kāds laiks un mēs varam teikt Tam Kungam paldies, ka Viņš mums nedeva to, ko tik uzstājīgi lūdzām, jo tas būtu mūs aizvedis pavisam pa citu ceļu.

Kopsavilkumā drīkstam secināt, ka Dievs dzird visu cilvēku lūgšanas un īpaši uzlūko savu bērnu izteiktās lūgšanas. Tieši šīs lūgšanas Viņam ir patīkamas, kad Dieva bērni ar uzticīgām, norītušām sirdīm nāk Viņa priekšā lūgšanā.

„Bezdievju upuris Tam Kungam ir negantība, bet rimto lūgšana Viņam patīkama. Bezdievja ceļš Tam Kungam ir negantība, bet, kas dzenas pēc taisnības, to Viņš mīl.” (Sal. pam. 15:8–9)

CILVĒKU LŪGŠANAS
DIEVS DZIRD VISU

Vai tu meklē perfekto Jēzu?

Jēzus vārds izraisa ļoti dažādas emocijas. Vieni kariķē un izsmej, citi aplūko kā gudro skolotāju, vēl kādi – pazemībā pielūdz. Vienaldzīgo principā nav. Kāds ir Jēzus kristieša ikdienā – par to runāt aicinājām mūsu draudzes locekli PĒTERI BIKŠI.

Edgars Gertners

Jēzus. Ar ko tev šis vārds asociējas?
Glābējs. Visuzticamākā persona. Kāpēc persona? Kad Dievs uzrunā un Jēzus atklājas, tad Viņš kļūst kā persona un sāk veidoties attiecības. Dzīvei ejot, aizvien vairāk redzu, ka viss cits var mainīties, bet Dievs un tajā skaitā Jēzus nemainās.

Jēzu ir centušies dažādi attēlot. Arī mūsu baznīcā ir Jēzus statuja. Cik lielu nozīmi tu šiem tēliem piešķir?

Tie noteikti palīdz Viņu iztēloties. Bet ir grūti atbildēt, jo es jau kopš bērnības esmu tādā vidē, kur visapkārt ir Jēzus zīmējumi, figūras un citi attēlojumi. Neesen skatījos pētījumu par Ameriku: tika rādīta Jēzus bilde un praktiski visi zināja, kas Viņš ir. Interesanti, ka priekšstats par Jēzus izskatu mums ir kaut kur iekodēts. Jautājums – vai Viņš tiešām tā izskatās?

Jēzus Bībelē un Jēzus tavā dzīvē – vai viens un tas pats?

Dievam Tēvam, Jēzum un Svētajam Garam ir katram savs uzdevums. Dzīvē jūtu, ka attieksme pret katru no Viņiem ir citāda. Jēzus man vairāk ir glābējs un uzticamības persona. Svētais Gars ir kā palīgs. Bībelē teikts, ka Jēzus aizejot solīja mums vietā atstāt palīgu. Un tā arī ir: Svētais Gars ir kā klusa balss, kas ikdienā palīdz. Savukārt Dievs Tēvs ir respektējams spēks, kas ir taisnīgs. Tāda ir mana izpratne.

Atbildot uz tavu jautājumu: jā, man šķiet, ka Jēzus Bībelē un manā dzīvē ir viens un tas pats. Līdz ar gadiem, notikumiem un pieredzi es arī ieraugu dažādas

šķautnes, kāds Jēzus ir. Tas viss notiek caur praktiskiem darbiem manā dzīvē. Tā laika gaitā arī top skaidrāks tas, kas rakstīts Bībelē.

Vai vari minēt kādu piemēru?

Bībelē ir Rakstu vieta par to, ka eju cauri tumšai ielejai, taču ļaunuma nebīstos. Neplānoti uzņemoties pienākumus saistībā ar draudzes īpašumiem, es patiesi piedzīvoju, kā nonāku tumšā ielejā. Es šo Rakstu vietu pilnīgi izdzīvoju uz savas ādas. Kad bija grūti, teicu Dievam paldies, jo tajā brīdī Jēzus bija blakus kā ceļa spieķis, pie kā turēties.

Jēzus vārds tulkojumā nozīmē „Dievs glābj”. Vai Viņš kādreiz Tevi no kaut kā ir paglābis?

Visskaidrāk mēs to redzēsīm dzīves beigās. Jēzus mani ir paglābis gan fiziskā, gan garīgā ziņā. Dievs mums ir devis brīvo gribu. Viņš noteikti grib mūs izglābt, taču arī mums pašiem ir jāgrib iet kopā ar Viņu. Protams, Dieva dāvana ir arī rokas pasniegšana pretī, spēja atsaukties.

Mācītāju sprediķos Jēzus visbiežāk tiek minēts kā Glābējs mūžīgās dzīvības kontekstā. Taču Jēzus ir arī glābējs, pie kura var vērsties ikdienā, vai ne?

Tā tiešām ir! Man ir ļoti grūti nošķirt Jēzu no Dieva. Kad ir „x” momenti un vēros pēc glābšanas, es lūdzu Dievu, kas ir trīsvienīgs. Atceros gadījumu no savas mazotnes, kad notika Baznīcas dienas Liepājā. Man bija kādi seši septiņi gadi. Ejot pa ielu, es uzkāpu uz ietves malas,

paslīdēju un kritu. Tajā brīdī sapratu, ka pretī nāk mašīna un es ar galvu tūlīt nokritīšu zem riteņiem. Kaut kādā pārda-biskā veidā es nokritu nevis zem, bet pie riteņiem un paliku dzīvs. Protams, kāds teiks, ka es biju pietiekami tālu no auto un tā bija veiksmīga apstākļu sakritība, bet pārdzīvojumā, ko izjutu, bija skaidrs, ka Dievs mani fiziski izglāba. Vai tur bija kāds eņģelis vai Viņš pats – es nezinu. Pārsteidzoši, ka šo notikumu joprojām atceros.

Vai esi pamanījis kādas likumsakarības, tipiskas reakcijas, kad Jēzus vārdu piemin vidē, kur nav kristieši?

Ir divas cilvēku grupas – vieni smejas, otri izturas ar pietāti.

Vai esi pamanījis arī dusmas?

Dusmas parādās, kad ar cilvēku sāk runāt vairāk. Tad parādās jautājumi no sērijas: „Vai Viņš tiešām ir? Kāds tad Viņš ir? Kāpēc Viņš pieļauj ciešanas un neglābj, kad ir grūtības?” Ne vienmēr izdodas ar cilvēkiem tā parunāt. Manā ikdienā šādas sarunas ir reti.

Kristiešiem ar Jēzu saistās ļoti daudz cerību un gaidu – Evaņģēlijā Jēzus ir Glābējs.

Taču Dievam piemīt arī citas emocijas un rakstura iezīmes. Vai tu baidies no Jēzus dusmām?

Nē, jo Viņam ticu un uzticos. Taču Dievu es uztveru ļoti, ļoti nopietni. Manī ir nevis bailes, bet bijība, jo Dievs ir taisnīgs. Daudzi domā, ka Dievs ir mīlestība un dara tikai labu, bet tā nav. Arī Jēzus

dzīvē ir dažādi aspekti – Viņš dziedināja un glāba, bet bija arī tik konkrēts un tiešs, ka citiem ausis svila. Dažbrīd Jēzus bija skarbs arī fiziski, piemēram, kad izdzina no tempļa tirgotājus.

No malas raugoties, varētu teikt – tad jau Jēzus nav perfekts.

Viņš ir perfekts, bet jautājums, ko mēs ar to vārdu saprotam. Ko mēs saprotam ar vārdu „mīlestība”? Vieni sevis mīlestību izprot ar televizoru un čipsu paku, bet citi – ar garāku pastaigu. Visu jau parāda augļi. Tāpat ir Jēzum – viss, ko Viņš dara, tiek darīts ar labu mērķi. Arī mācītājam pret draudzi vai kristietim pret kristietiem reizēm ir jābūt patiesam un tiešam, bet tikai tāpēc, ka otru mīli un vēlies situāciju uzlabot.

Vai šāda izpratne tev bijusi vienmēr?

Nē. Tā ir veidojusies laika gaitā, un tas turpinās. Ar gadiem saprotu, ka šis process ir nebeidzams, jo ir tik daudz, ko atklāt ticībā un attiecībās ar Dievu. Bībelē ir teikts: tas, ko redzam tagad, ir kā aizmiglots stikls. Kaut ko mēs redzam, bet ne līdz galam. Man šķiet, ka tas ir ļoti labs sirds stāvoklis, kad vēlies saskatīt, bet neesi pārliecināts, ka visu jau zini. Tad sākas problēmas.

„Jēzus Draudzes Dzīves” šī gada tēma ir „Dievs runā, es klausos”. Vai mēs patiešām klausāties, ko Dievs saka? Visu laiku taču gribas Viņam kaut ko pastāstīt un paprasīt.

Laikam tā ir. Jo īpaši mūsdienās, kad

cilvēki baidās no klusuma. Reti kurš ir gatavs un var būt klusumā pats ar sevi. Tas ir liels izaicinājums arī man. Saprotu, ka klusais laiks ar Dievu ir svarīgs, bet to ir grūti ieplānot.

Kāpēc tā ir?

Viss kļūst ātrāks, nezinu.

Vai tā varētu būt velna gudrība, ka mēs apkraujamies ar pienākumiem un kļūstam nenormāli aizņemti?

Pilnībā piekrītu, ka tā ir velna viltība – dot vēl un vēl, ko darīt un darboties. Tā notiek arī attiecībā uz kalpošanu – reizēm esi tik noslogots, ka atliek ļoti maz laika īstām attiecībām ar Dievu. Šis jautājums ir kritiski svarīgs! Tāpēc šogad esmu apņēmis otrdienās iet uz Bībeles studijām un kaut vai tādā veidā nolikt laiku, kad piedzīvot Dievu.

Interesanti, ka, lūdzot Jēzu, ir sajūta, ka laiks apstājas. Tas liek domāt, vai ikdienas ritenis nav velna izgudrojums. Bet kādu tu iztēlojies sarunu ar Jēzu, kad tā pienāks?

Kad esmu emocionāls, man ir grūti parunāt. Es droši vien pāris dienas klusētu. Ar debesīm man saistās nevis konkrēta bilde acu priekšā, bet kaut kādas sajūtas. Piemēram, ka tur varēs ne par ko neuztraukties. Ikdienā šādu brīžu praktiski nav, bet gadās, un tad ir ļoti liela tuvības sajūta ar Dievu. Ko Jēzum jautātu tu?

Pielauju, ka neko nevajadzēs jautāt, jo sastapšanās brīdī viss taps skaidrs. Iespējams, ka sirdī būs nožēla, kāpēc nepaļāvos vairāk.

Jā, arī es domāju, ka, satiekot Jēzu, mums viss taps skaidrs.

Kādas ir tavas emocijas, kad uz ie-las dzirdi sludinātājus?

Ir bijis dažādi. Parasti saku, ka Jēzu esmu atradis, un tie cilvēki priecīgi atbild. Ir bijušas situācijas, kad ar Jehovas lieciniekiem parunājos vairāk, bet tik īsā sarunā viņus nav iespējams pārliecināt. Priecājos, ka Jēzus vārds kaut kur parādās pēc būtības, bet ir svarīgi, kādā kontekstā par Jēzu tiek stāstīts.

Kā cilvēkiem stāstīt par Jēzu?

Vislabākais ir otru sadzirdēt. Nevajag runāt par abstraktu svētdzīvi, bet gan par to, kas sarunu biedram ir aktuāls. Mums ir tikai viena dzīve, un katram cilvēkam ir savi svarīgie jautājumi. Labākais ir būt pilnīgi atklātam un netēlot, ka zini visas atbildes. Ja Dievs ir uzrunājis, tad vienkāršībā arī jārūnā.

Interesanti, ka Jēzus vārds šādā sarunā dažkārt ļoti uzvelk. Ticība – jā. Baznīca – jā. Bet ne jau Jēzus.

Ir jāizjūt situācija. Arī Pāvils skatījās, kur sludina. Vienai tautai bija daudzi dievi, un viens saucās „nezināmais dievs”. Viņš cilvēkiem paskaidroja, ka viņa Dievs arī ir šis „nezināmais dievs”, nevis teica, ka viņi neko nesaprot. Mūsdienās ir līdzīgi: daudzi kaut kam tic, bet vai tiešām tas dod atbildes.

Aizvien vairāk šķiet, ka man ir lielas problēmas tā vienkārši un saprotami cilvēkus uzrunāt. Es tik daudzus gadus esmu kristīgā vidē, ka īsti nezinu, kā neticīgs cilvēks domā. Lai Dievs dod gudrību, ka mēs saprastu, kā pasludināt Evaņģēliju tā, ka tas aizsniedz. Esmu novērojis, ka pēdējā laikā vēsts par Jēzu ir kļuvusi tik sarežģīta un „teoloģiska”, ka parasts cilvēks pat nesaprot tos terminus, ko mēs, kristieši, lietojam.

Bībelē rakstīts, ka Jēzus ir devies prom sagatavot debesīs mājokli visiem, kuri tic, ka Viņš ir Glābējs. Ko tu dari ar apziņu, lai tiktu glābts?

Viens ir Bībeles lasīšana. Lasu un jūtu, ka ienāk miers, apstājas laiks. Taču līdz tam tikt ir liela cīņa. Ir jāstrādā ar prātu, ka tagad apsēdīšos, lasīšu un veltīšu tam laiku. Tā ir prakse, pie kuras jāpieodomā. Līdz šim mana izpratne bijusi tāda: forši, ja palasu Bībeli, palūdzu. Taču, jo spraiģāka kļūst ikdiens, jo vairāk ieraugu, cik liela nozīme ir regularitātei un cik svarīgi ir laikam ar Dievu gatavoties.

Kas ir pēdējā atbildētā lūgšana, ko lūdzi Jēzus vārdā?

Atbildētu lūgšanu ir ļoti daudz. Lai ir naktsmiers, lai Dievs sargā, un tas notiek. Tāpat esmu lūdzis, lai Dievs šajā dzīves posmā dod spēku no rīta celties un doties uz darbu. Tas ir piepildījies – es vēl sēžu te.

Kur nekļūdīgi var satikt Jēzu?

Tur, kur skan Dieva vārds. Atver tam ausis! Otrs un galvenais: ja patiešām ir vēlme satikt Jēzu, atdod savu dzīvi Kristum! Tik vienkārši. Nometies ceļos un lūdz, lai Dievs ienāk tavā dzīvē, un tas notiks. Mūsdienās visi meklē mentorus, kas parādīs ceļu. Dzīvais ūdens ir Jēzus. Visas sevis pilnveidošanas prakses prasa no cilvēka lielu ieguldījumu un darbu, bet kristietībā tiek prasīta pazemība – darbu paveiks Dievs.

Starp izvēli un pienākumu

2022. gada marta sākumā, apmēram nedēļu pēc krievijas iebrukuma Ukrainā, es un vēl kādi draudzes locekļi izdarījām izvēli. Katram bija savi iemesli, bet mana izvēle bija starp raudāšanu spilvenā, kas ne par vienu Celsija grādu nemaina temperatūru ellē zemes virsū, kur nonākusi ukraiņu tauta, un darīšanu. Mēs kopā izvēlējamies darīt.

Kopš sākām šo misiju, pagājuši divi gadi, un nekas nav ne beidzies, ne norimis, ne aizmirsts. Ukraina turpina asiņot, un mūsu izvēle ir pārtapusi pienākumā dziedēt rētas, lūgt par mieru, atbalstīt un palīdzēt. Tagad tas ir mūsu pienākums! Mēs vairs nedrīkstam pagriezt galvu citā virzienā, samierināties, pieņemt vai paciest. Vai mums ir izvēle piezvanīt Valentīnam, Viktoram, Pāvilam vai Antonam un teikt: „Zini, mums vairs nav spēka. Viss. Pietiek”? Nē! Pienākumu esmu gatavs attiecināt uz sevi. Tev paliek izvēle – atbalstīt, turpināt raudāt spilvenā vai novērsties.

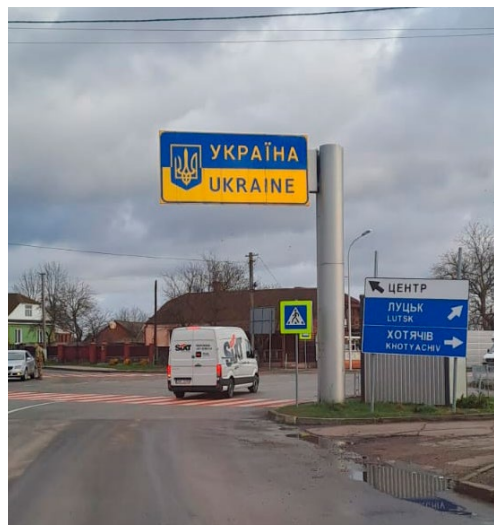
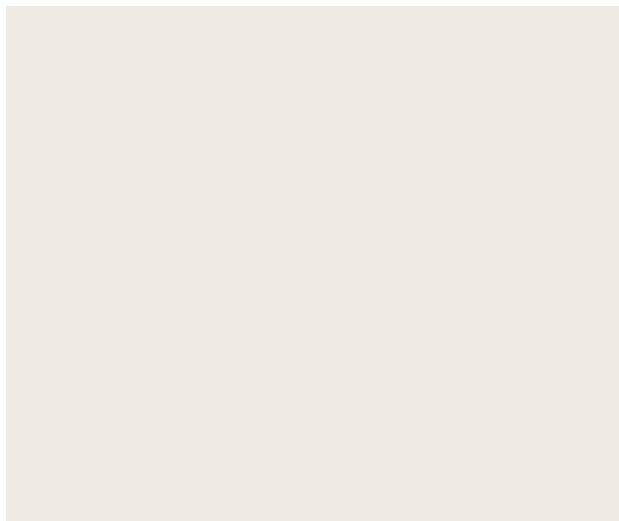
Jāatzīst, ka sākumā šī misija bija viens milzīgs haoss – visi gribēja palīdzēt un darīt, bet neviens nesaprata, ko un kā. Turpretī tagad tas darbojas kā perfekti ieeļļots mehānisms. Mēs varētu braukt uz Ukrainu kaut katru nedēļu, ja vien būtu, ko vest un līdzekļi braucienam.

Kur mūsu palīdzība nonāk? Kā saka viens no mūsu galvenajiem koordinatori Ukrainā, šis ir projekts „no rokas rokā”: viss, ko mēs ziedojam, tiek nodots tiem cilvēkiem, kam tas visvairāk nepieciešams, t. sk. Ukrainas bruņoto spēku 118. brigādei, kura cīnās Bahmutas apgabalā un kuru komandē Fantomass (vārds izdomāts).

Katru reizi, braucot uz Ukrainu, mēs ceram, ka šī ir pēdējā reize, kad atbalstām viņus karā, un ka nākamie braucieni sniegs atbalstu valsts atjaunošanai. Tas viss ir Tā Kunga svētajās rokās. Tikai Viņš pateiks, kad pietiek. Tikmēr ar Dievpalīgu esam apņēmības pilni šo misiju turpināt. Esam apņēmīguši 2024. gadā uz Ukrainu aizbraukt vismaz 12 reizes.

Atgādinu, ka mēs uz Ukrainu sūtām nevis apģērbu, pārtiku, ģeneratorus vai segas, bet cerību, mīlestību, atbildi un lūgšanām un pateicību!

Ronalds Akmentiņš

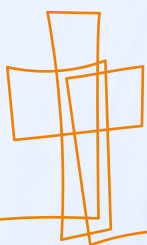
Bērnu korītis

Mūsu draudzē jau gadiem ilgi ir tradīcija, ka pirmo Adventes sveci baznīcā ienes bērni. Jaunais Baznīcas gads sākas ar pirmo svētdienas dievkalpojuma korāli, ar jaunu sveci un baltā tērptiem bērniem, kas mazo gaismiņu aiznes līdz altārim.

Ziemsvētkos bērnu koriša dziedātās dziesmas varēja dzirdēt Ģimeņu dievkalpojumā, un neilgi pirms Ziemsvētkiem bērni ar nelielu koncertu iepriecināja draudzes pansionāta dāmas. Šogad Ziemsvētku repertuārā īpašs bija „Mazais bundzinieks” ar īstu bungu pavadijumu, taču pašiem dziedātājiem, šķiet, vairāk pie sirds gāja jautrā un ritmiskā „Marijai ir Bērniņš piedzimis”.

Šogad korītis jau ir paspējis iepriecināt draudzi svētdienas dievkalpojumā un Pateicības vakarā. Martā gata-vojamies braukt ciemos uz Bolderājas draudzi. Bērni ar dziesmām mūs šopavasār iepriecinās arī Lieldienu un Mātes dienas dievkalpojumos. Uz tikšanos baznīcā!

Anda Miķelsone

Atskats draudzes notikumos

Jaunā padome,
Māmiņu
ziemassvētki,
Ziemassvētku
ģimeņu DK,
Draudzes Eglīte,
ziņas no kora.

IESVĒTĪTI

Evija Aišpure
Estere Sāra Liepa
Sofija Rumba
Jēkabs Rumba
Mārtiņš Miķelsons
Rebeka Matisone
Kerija Nizevalde

KRISTĪTI

Daniels Vintuļaks
Timotejs Upītis
Katrīna Šulce
Rebeka Matisone
Kerija Nizevalde

2023. GADA NOVEMBRA UN DECEMBRA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

ieņēmumi, EUR:

Mērķziedojumi (religiskajai darbībai, Diakonijai, Svētdienas skolai u. c.)	18210
Latvijas fizisko personu ziedojumi	6070
Kolektes	5795
Misijas darbam no bērnodārza „Jēriņš”	1730
Latvijas un ārvalstu juridisko personu ziedojumi	1035
ieņēmumi no zemes un telpu nomas	865
ieņēmumi no grāmatu galda	250
Kazuālijas	240

KOPĀ

34195

Izdevumi, EUR:

Algas par oktobri, novembri, decembri (9 darbinieki)	13760
Nodokļi	8565
Granulu iegāde, apkures katla apkope	2495
Citi izdevumi	1765
Pasta izdevumi (dzimšanas dienas, Ziemsvētki)	1650
Apdrošināšana par 2024. gadu	1370
Maksājums LELB	1100
Grāmatvedības pakalpojumi (oktobris, novembris)	875
Grāmatu iegāde	475
Izdevumi par nozaru darbu (Svētdienas skola, koris, jaunieši, Ziemsvētku uzvedums)	390
Elektrība	325
Izdevuma „Jēzus Draudzes Dzīve” druka	280
Saimniecības izdevumi, kancelejas preces	245
Ziedi altāra un telpu dekorēšanai	165
Sakaru pakalpojumi, „Zoom” abonēšana	150
2024. gadam	150
Ziedojumi misijas darbam	140
Reprezentācijas izdevumi	115
Degviela, transporta izdevumi	100
„Rīgas ūdens”	100
Izdevumi par reliģiskajām darbībām	85
Biroja, video, audio tehnikas iegāde, remonts	80
Atkritumu izvešana	80
Bankas komisijas maksa	35
„Venden” ūdens	30
Apsardzes firmas pakalpojumi	25
Plakātu druka	15

KOPĀ

34415

SVEICAM JANVĀRĪ

Ilga Rūba
Ilze Cilinska
Maiga Zariņa
Vija Landmane
Inga Suharuka
Georgs Dmitrijevs
Ludoviks Dombrovskis
Vineta Lilita Muižniece
Imants Paradziņš
Ilga Grabe-Grāpēna
Gunārs Kārlis Severs
Gints Avotiņš
Ligita Štrausa
Arnis Upītis
Daina Neibolte
Inese Jonova
Sandra Zaumane
Māris Uzulnieks
Daniels Godiņš

SVEICAM FEBRUĀRĪ

Lilija Stūre
Valda Ranka
Aina Timermane
Vija Ausma Kalniņa
Andrejs Krogzems
Ruta Kārklīte
Drosma Ziemeļe
Ilga Piekalne
Imants Sviķis
Skaidrīte Pričina
Inta Sviķe
Aiva Lībiete
Valdis Balcers
Ilze Krēsliņa-Križanovska
Kristis Eihmanis
Līga Lejniece

MUŽĪBĀ

Ārija Vimba
Zenta Mežaraupe
Skaidrīte Zeltiņa
Elza Toleiķe
Dzidra Līne
Lūcija Meldere

Dievkalpojumi

svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Mācītāja pieņemšanas laiks

(iepriekš lūgums sazināties ar mācītāju
pa telefonu vai rakstiski)

Reinis Bikše

trešdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
tāl. 26899309, e-pasts: bikse.reinis@gmail.com

Mācītāju var satikt arī pirms un pēc
dievkalpojumiem.

Draudzes kanceleja atvērta

otrdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tāl. 67224123

Bērnu korītis

otrdienās plkst. 17.30
Tāl. 29877268 (Anda)

Svētdienas skola bērniem un nodarbības pieaugušajiem

otrdienās plkst. 18.30

Kora mēģinājumi

pirmdienās, trešdienās plkst. 19.00
Tāl. 22176088 (Henrijs)

Jauniešu vakari piektdienās plkst. 19.00
Tāl. 25173413 (Elizabete)

Bibliotēka atvērta svētdienās pēc
dievkalpojuma, tāl. 25986384 (Ingūna)

Māmiņu grupas tikšanās

katra mēneša trešajā sestdienā plkst. 12.00
PIL „Jēriņš”, tāl. 29551294 (Edīte)

Draudzes namā, Dzirnau ielā 118

Ārstu konsultācijas

pirmdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts un gastroenterologs pieņem pēc
pieraksta (tāl. 29372676)

Diakonija

Pirmdienās:

sarunu laiks no plkst. 10.00 līdz 13.00
Bībeles stunda no plkst. 14.00 līdz 16.00

Otrdienās:

sarunu laiks no plkst. 10.00 līdz 15.00
Mātes lūgšana no plkst. 16.00 līdz 18.00

Trešdienās: apmeklējumi mājās

Ceturtdienās:

drēbju istaba no plkst. 10.00 līdz 14.00
(iepriekš pieteikties)

lūgšanu brīdis no plkst. 11.00 līdz 12.00

Mēneša pēdējā piektdienā: dievkalpojums

Informācija un pieteikšanās pa tālr. 28377608

Privātā pirmsskolas izglītības iestāde „JĒRIŅŠ”
(tāl. 67222698)

Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas Rīgas Jēzus draudze

Reģ. Nr. 90000084191

Baznīcas adrese: Elijas iela 18, Rīga, LV-1050

Tāl. 67224123, e-pasts: info@jezusdraudze.lv

Konts ziedojumiem: Luminor Bank, RIKOLV2X,
LV94RIK0002013007985